

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

el retorn de f. macià

COM un segon Ulisses, l'heroi i cavaller del màxim ideal de la nostra terra, en Francesc Macià, després de set anys i mig de peregrinar per mars i terres, pot tornar a la Pàtria; Catalunya, talment com la llegendària Penèlope, amb el cor ple de tristesa i angoixa, ha seguit la penosa odissea del seu il·lustre exilat, i ha sabut esperar confiada el retorn del seu fervorós amant, pel qual serva els seus més purs amors.

El peregrinatge de Macià, massa llarg i curull d'aventures desagradables, tenia corferits a tots els vertaders catalans; el seu injust i, ultimament repugnant, bandejament li ha servit encara, segons ens diu ell mateix, per a purificar totalment el seu ideal, avui convertit en una flama serena, però roent d'amor al seu poble, la qual cosa ens ha d'estimular i alligonar a tots els que no posem prou entusiasme i fe en defensar no solament la llibertat de Catalunya, sinó la de tots els pobles ibèrics que, com nosaltres, esperen freturosos l'adveniment d'una nova era que de debó empari els drets dels homes i de llurs pobles.

Sigui aquesta flama viva de noble patriotisme de Francesc Macià, el far lluminós que aclareixi el camí a seguir de tots aquells que, orfes d'un veritable ideal, trempat dintre la forja de l'abnegació i el sacrifici, estan indecisos i voguen mig errivolament pels mars de la nostra política, a l'hora actual avalotada per furiosos temporals, d'origen ben oposat i que tenen establerta una lluita a mort; els uns, portats pels insans vents de l'egoisme personal, dels interessos materials i per l'innoble afany—impropi d'aquests moments—de voler allargar la vida a coses completament caduques i a la vegada injustes, per inhumanes; els altres, portats pels generosos vents del liberalisme i democràcia, que voldrien instaurar una societat més justa i per tant on la pau material i espiritual fos una natural conseqüència de l'aplicació del dret i la justícia en tots els seus problemes.

Cal, com diu J. Aiguader, que ens fem mereixedors dels constants sacrificis que, pensant singularment amb nosaltres, ha fet i continuarà fent el vell patriota, Macià; cal que les esquerres catalanes no oblidin que en ell hi trobaran sempre un ferm i valent defensor. Hem de fer tots els possibles per a que el nostre Moisés, no solament pugui petjar la terra de

olot, 28 de febrer 1931.—any II.—núm. LII.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.